

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4890/2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Зорица Марковић, адвокат из ..., против туженог ГК "ЂЂ" ДОО ..., чији је пуномоћник Милентије Галовић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5340/18 од 25.07.2019. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5340/18 од 25.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5340/18 од 25.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 202/15 од 05.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да са парцеле тужилаца уклони канализационе цеви ближе описане у том делу изреке које су постављене без сагласности и претходног одобрења тужилаца и да прекопани део земљишта врати у првобитно стање. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца у делу којим су тражили да се овласте да изврше чинидбу из става првог изреке пресуде о трошку туженог уколико он то не учини. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужилаца у делу захтева којим су тражили да се утврди да је тужени сметао и узнемиравао тужиоце почев од октобра месеца 2014. године у њиховом праву својине и коришћења кат. парцеле на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5340/18 од 25.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и четвртм изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена члана 42. Закона о основама својинскоправних односа није спорна у судској пракси и није потребно ново тумачење права, а тужени у ревизији не указује на судске одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 10.02.2015. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић